

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Občni zbor „Narodne Tiskarne“.

V soboto dne 22. marca 1890 občni zbor „Narodne Tiskarne“ ni mogel zborovati, ker je bilo po pravilih premalo delničarjev udeleženi.

Zatorej se sklicuje nov

OBČNI ZBOR

delniškega društva

„NARODNE TISKARNE“

na dan 30. marca 1890

ob 10. uri dopoldne

v prostorih „Narodne Tiskarne“

z istim, za občni zbor dne 22. marca 1890 določenim dnevnim redom, s pristavkom, da po §. 17. društvenih pravil ta novo sklicani občni zbor veljavno sklepa brez ozira na število navzočnih delničarjev in število od njih zastopanih glasov.

Upravni odbor „Narodne Tiskarne“.

V Ljubljani 26. marca.

Nedavno rekel je nemški cesar Viljem II., da je na svojih potovanjih križem po Evropi, od severne Palmire do divnega Carigrada često v jasnih nočeh stal na svoje ladije krovu in opazoval ne le „zvezdnato nebo“, ampak tudi ljudi in države in da je domače odnose videl v vse drugi luči, nego poprej. Izvestno prišla mu je pri tem tudi misel, da morda politika Bismarckova ni nezmotna, da ni stalno prava in ta misel dobivala je čedalje vidnejšo obliko, dokler ni naposled v ostavki Bismarckovi stopila javno pred začuden svet, ki je po prvem presenečenju kmalu spoznal, ali pa še bode, da ta prememba, kakor piše stara „Presse“, preseza s svojim pomenom navadno ministersko premembo, ker se ne tiče samo razmer v pruskem ministerskem svetu, v nemški državni vladi, mej nemškimi strankami, mej narodom nemškim, ampak tudi mejnarodnih razmer vseh evropskih kulturnih držav.

Glede bodoče nemške politike izrekel se je sicer cesar Viljem II. v pismu velikemu vojvodi Weimarskemu „Der Kurs bleibt der alte! Und nun voll Dampf voran!“, a v političnih krogih prevladuje mnenje, da se je v resnici že začelo zblizanje mej Nemčijo in Rusijo. To preverjenje izražajo razni listi, najjasneje „Figaro“ v telegramu iz Rima, v katerem pravi, da italijanska vlada dobro pozna prave nagibe ostavki Bismarckovi, a da so ti nagibi vse drugačni, nego se v javnosti govori. Cesar Viljem II. pogajal se je neposredno s carjem po posredovanju generala Werderja, ne da bi bil kancelarja Bismarcka o tem obvestil. Pri tem pogajanju pretresala se je tudi bodočnost tripelaljanca in na Dunaji nastala je vsled poročil o teh korakih velika vznemirjenost. Faktično bilo je nedavno nepričakovano potovanje na ruskem dvoru jako priljubljeno generala Werderja v Peterburg napravilo nemalo presenečenje v političnih krogih in vzbujalo je tem večjo pozornost, ker je istodobno v Peterburg odšel ruski veleposlanik v Berlinu, grof Šuvalov, kateri je, kakor znano, prijatelj rusko-nemški zvezi. Grof Šuvalov se je kmalu potem zopet vrnil v Berlin.

Vest ta nam pojasnjuje, zakaj vladna „Presse“ za preobrat na Nemškem ni baš oduševljena in zakaj se v njej mej vrstami čita nekakšna nemirnost. Vsekako pa se nam pri tem usiljuje spomin na besede, s katerimi je stari Viljem I. na smrtni postelji svojemu unuku priporočal najiskrenejše prijateljstvo z Rusijo in da je Viljem II. sam rekel, da mu njegovega deda svet sveta zapoved, da je jedva zasel prestol pred vsemi drugimi obiskal carja Aleksandra III. in vedno prizadeval si za prijateljstvo njegovo.

Še več nego „Figaro“, pa pove telegram iz Milana, priobčen v listu „XIX. Siecle“, to je v listu, ki ne lovi senzacij, ampak se vedno naslanja na pristne in popolnoma verodostojne informacije in često po skrivnih potih poizve tajnosti, katere bi odločilni krogi radi imeli zakrite. Omenjamo brzojavko iz Milana slove:

„Pravi vzrok odstopa Bismarckovega je ta: Cesar Viljem je bil sklenil približati se Rusiji, da bi tripelaljanca za Nemčijo potem bila nepotrebna.

Bismarck, da bi prekrižal namen cesarjev, obvestil je zaupno Avstrijo o tem. Ta migljaj bil je povod padcu Bismarckovemu. Ko je Viljem II. zvedel o indiskretnosti kancelarjevi, pal je poslednji takoj v popolno nemilost. Cesar je odločen, premeniti popolnoma dosedanje zveze Nemčije. Zajamčena ta vest povsem ni, a kdo bi se pri tem ne spominjal skrivnostne, a ostre grožnje „Kreuzzeitung-e“, da ako glasilo Bismarckovo ne preneha s svojimi napadi, naznanili se bodo javnosti pravi uzroki padca Bismarckovega in da bode to razkritje — Bismarcku nad vse neljubo.

V enakem zmislu oglašila sta se „Deutsches Tagblatt“ in „Berliner Tagblatt“. Prvi preti, da, ako bode „Norddeutsche“ nadaljevala svoje napade, bode „Reichsanzeiger“ objavil Bismarckovo prošnjo za odpust, a z opazkami, poslednji pa piše: Ako se bode kancelarjeva jeza še na dalje na tak način razlivala, utegnili bi se strele zavrtniti nazaj v strelca in utegnili bi se ponavljati tragični slučaj Arnimov, na kar Bismarck pri sestavi znanega paragrafa proti enakim dogodkom najbrže niti mislil ni. Drugi listi pa kar odkrito pišejo ob „izdaji državne tajnosti in o zločinu veleizdaje“.

To so glasovi z raznih strani, ki pa imajo vsi isto jedro in se nam radi tega zde verodostojni in vredni, da smo jih zabeležili.

O dolenski železnici.

Od Gorenje Krke 22. marca.

(Konec.)

Naše nadaljno mnenje pa je, da bi bila ta proga drugič tudi cenejša in tretjič pri neobhodnem nadaljevanju železnice tudi krajša, kakor sedaj obljubljena.

V dotičnem proračunu stavi se sicer proga ob Gorenji Krki za nekaj sto tisoč višje, kakor ona ob Temenici, a Bog zna, kako se je sestavil ta proračun z načrtom vred. Že navadna zdrava pamet brez zemljemerskih vednostij kaže nam, da je vsak in tudi železniški pot najlažji ob kaki reki, ker je ob njej kolikor toliko ravnine.

To potrjujejo tudi ob Gorenji Krki vozniki sami, zakaj najtežji Novomeški tovorniki, rekel bi

LISTEK.

Zgodovina Pugačóvljevega punta.

(Spisal A. S. Puškin, iz ruskega preložil —o.)

(Dalje.)

VII. Poglavje.

Pugačov v Kazanu. Vzetje mesta. Mihelson se prikaže. Tri bitke. Osvobojenje Kazana. Svidanje Pugačova z rodbino svojo. Obrekovanje na laž postavljeno. Razpolaganje Mihelsona.

Dne 12. julija, pri jutranji zarji, potegnili so se puntarji pod vodstvom Pugačova od sela Caricina po Arskem polji, porivaje pred seboj vozove sena in slame, mej katerimi so vozili tope. Hitro so zasedli blizu mesta nahajoče se zidane skednje, gozd in zunaj mesta ležeči dom Kudrnjavceva, so nastavili tam svoje baterije in pobili slabi oddelek, brnivši cesto. Ta se je pomaknil nazaj, stopil v karré in se ogradil s kolmi.

Naravnost nasproti Arskega polja je stala glavna mestna baterija. Pugačov ni šel nad njo, ampak s pravega svojega krila poslal je k predmestju tolpo tovarniških kmetov pod vodstvom iz-

dajalca Minejeva. Ta druhal, večji del brez orožja, guana s kazaškimi biči, je spretno tekla iz grape v grapo, iz jame v jamo, preplazila visočine, razpostavljene strelom topov, in se na ta način nabrala v grapi, ležeči prav na kraji predmestja. To opasno mesto so branili gimnazisti z enim topom. Puntarji se za njih streljanje še zmenili niso ter so točno spolnili povelje Pugačova: zlezli so na visočino, pregnali gimnaziste z golimi pestmi, jim odvzeli top, zasedli poletni dom gubernatorjev, zjedinen s predmestji, postavili top pred vrata, začeli streljati doli po ulicah in udrli v trumah v predmestja. Z druge strani se je levo krilo Pugačova vrglo proti Sukonni slobodi. Sukonščiki (ljudje raznega stanu in večinoma rokoborci), katere je navedel prečastitljivi Venjamin, oborožili so se s čemer koli, postavili top v krčmi Gorlova, in se pripravili na obrambo. Baškirci so spustili s Šarne gore svoje pušice nanje in planili v ulice. Sukonščiki segli so po svojih železnih drogih, kopjih in sablah, top njih je pa razneslo s prvim strelom in ubilo topničarja. Ta čas je Pugačov postavil na Šarni gori svoje tope in spustil kartečo v svoje in tuje. Sloboda se je unela. Sukonščiki so bežali. Puntarji so razbili straže in ograjo iz kolov in so jo udarili

po mestnih ulicah. Ko so prebivalci in mestna vojska zagledali plamen, pustili so tope in zagnali se v trdnjavo kot poslednje ubezišče. Potemkin je ustopil z njimi vred vanjo. Mesto je ostalo puntarjem v plen. Planili so grabiti po hišah in prodajalnicah trgovcev, leteli v cerkve in samostane, obropali ikonostase, klali vse, katere so našli v nemški obleki. Pugačov je postavil svoje baterije v gostilni kupčijskega dvora za cerkvami pri triumfalnih vratih in streljal v trdnjavo, osobito na Spas-ski samostan, zavzimajoč njeni pravi vogel, katerega slabe stene so se komaj skup držale. Z druge strani je Minejev, potem ko je privlekel jeden top k vratom kazanskega samostana, drugega pa nastavil pred vratmi cerkve, streljal v trdnjavo prav v opasno mesto. Priletela je od todi krogla in razbila jednega izmej njegovih topov. Razbojniki so oblekli ženske obleke, mašne srajce, kričaje letali po ulicah, ropali in zažigali hiše. Obsedajoči trdnjavo so jih zavidali boje se, da ostanejo brez plena. Najedenkrat jim je Pugačov zaukazal, nazaj pomakniti se, zapalivši še nekoliko hiš, in se je vrnil v svoj tabor. Nastala je burja. Ognjeno morje se je razlilo čez vse mesto. Iskre in ogorki leteli so v trdnjavo in užgali nekoliko lesenih streh.

sedanji dolenjski tovorni vlak vozijo po ravni cesti skozi Žužemberk in Krko, da se ognejo glasovitih klancev: Mačje rti, Svete Ane, Peščenika in kakor se šel zovejo hudi klanci na državni cesti po sicer prijazni, a bregoviti Dolenjski. Tudi na najstrmejšem griču nad vasjo Krka speljana je deželna cesta tako z lahka, da se voziš lahko v trab, torej bi tudi železni konj lahko pihal do vrha, ne da bi mu trebalo kjer sibodi kakih predorov ali družih dražih naprav; gotovo bi pa trebalo v sedaj nameravani progi mnogih ovinkov in predorov.

K temu bil bi skoro ves svet ob Gorenji Krki zastoj, ker ob njej nahajajo se občinski pašniki, ki bi se prepustili drage volje; kamnja in peska je ondi na izbér, les za pragove krog in krog. Govori se, da bi Turjačan, lastnik fužin na Dvoru in ogromnih gozdov, dal brezplačno mnogo železniških šin in lesenih pragov, dosti več kakor sedaj obljubljenih 50.000 gld. za drugo progo.

Iz navedenih okolnostij bi morala naša proga biti tudi ceneja kakor nameravana, i če bi se potegnila prav pod Novo Mesto, kajti ovinek od Vavte vasi šel bi po ravnem in trebalo bi le malo pomesti, pa bi frčal lukamatija. To Novomeščani vedo že sedaj, kajti tudi z lahkimi vozmi hodijo na Ljubljano ob Krki, da ne govorim o Topličanih, Semičanih, Črnomeljcih itd., ki vozarijo vsi ondu.

Ko se bode železnica potegnila na Hrvaško, in to se bode morala, pojde tako preko Toplice in ondu blizu čez Gorjance, ker, da bi šla čez najvišji greben nad Metliko, ni misliti; ako bode torej takrat železnica nadaljevati od Bršlina skoro ravno ondu kakor jo mislimo mi, je pač bolje za Novo Mesto, da se odcepi od Soteske naša proga do Kandije. Proga, ki je sedaj v časti, pouzdignila bi začasno le Bršlin in Stražo, Novo Mesto bi to gledalo le s Kapitla; naša proga pa bi imela kolodvor pri Kandiji, ki je že sama le del Novega Mesta, in katera okolnost bi prisilila Trebanjce, Mokronožce in sploh večino prebivalstva ob Dolenji Krki, da bi morali s svojimi pridelki prav v mesto, vsled česar bi se trgi ogromno povečali in promet poddeseteril. To bi se tudi zgodilo, ko bi železnica od Gorenje Krke prišla magari samo do Straže, če pride pa od Temenice do Bršlina, ostal bode ves promet ondu in Novo Mesto bode lahko premišljevalo, zakaj je vendar toliko nasprotovalo železnici ob Gorenji Reki!

Slednjič ni nam treba še naglašati, da je železnica ob Gorenji Krki najkrajša za zvezo s hrvatskimi železnicami, bodi si na Karlovec, Generalški stol itd. ter vsled tega najkrajša zveza naše domovine z vzhodom. To kaže tudi sedanji promet, kakor smo že povedali ter kakor se je lahko prepričati s pogledom na zemljevid.

Pokazali smo torej, da ima železnična proga ob Gorenji Krki prednost, ker so ob njej vse podlage za pravi dobiček železnici, ker bi se vsled tega ondu pouzdignilo blagostanje in s tem kupovanje poljskih pridelkov iz Temeniške in sosednih dolin, da bi pa sicer narod ob Gorenji Krki popolno osiromašil; pokazali smo, da bi bila ta železnica cenejša kakor druga proga in koristnejša za Novo Mesto, sredino Dolenjske, ter da bi bila tudi za

V tem trenutku se je del jedne stene z gromom podrl in pobil nekoliko ljudi. Obsedanci so se stisnili v trdnjavi, vzdignili krik, misleč, da je sovražnik udril in da je že prišla njih zadnja ura.

Iz mesta so gnali ujetnike in odpeljali plen. Baškirci ne ozirajo se na stroge prepovedi Pugačova bili so ljudstvo z biči in klali s kopji ženske in otroke, ki so zaostajali. Mnogo jih je utonilo, ko so šli na brod čez Kazanko. Narod, prigan v tabor, je moral poklekati pred tope. Ženske so zarjule. Naznanilo se jim je oprosteno. Vsi so zakričali „urá!“ in se obrnili k šotorju Pugačova. Pugačov je sedel v naslonjači in prijemal darove kazanskih tatarov, ki so prišli pokloniti se mu. Potem so vpraševali: „kdo želi služiti gosudarju Petru Feodoroviču?“ Prostovoljnih našlo se je mnogo.

Prečastitljivi Venjamin je bil ves čas naskoka v trdnjavi, v Blagoveščenski stolni cerkvi, in je na kolenih z vsem ljudstvom prosil Boga za rešenje kristijanov. Komaj je utihnulo streljanje, uzdignil je čudodelne podobe in ne glede na nestrpljivo vročino požara in na padajoča bruna, šel je z vsem okolu njega zbranim duhovenstvom in spremljajočim ga ljudstvom notri po trdnjavi okolu popevajoč molitvene pesni.

(Dalje prih.)

nameravano zvezo s hrvatskimi železnicami najkrajša, torej najpripravnejša in najcenejša.

Prečudno se nam vidi, da se na to progo kar ne ozira več. Govorilo se je, da jej neso bili nagnjeni nekateri odločujoči krogi v Ljubljani, češ, da bi jim s železnice nastale tovarne ob Krki škodile v njih dosedanjih podjetjih. Žalostno, ako je to resnica, kajti kdor lastni blagor stavi pred občni, ostal bode osamljen tudi o družih prilikah. Sicer, ako imate sredstva, pridite v naš kraj! Ne vemo, koliko so se našli te misli drugi naši zastopniki. Zakaj se nas je ognil g. prof. Šuklje, če je bilo njegovo potovanje odkritosrčno? On vendar pozna opisane okoliščnosti ter podjetnik, ki jih tudi pozna, odločiti se mora prav iz lastne koristi za našo črto.

Drugi naši poslanci molče še in bodo morda kaj več povedali, predno se začne nove volitve.

Jeden deželnih poslancev, ki je naš ožji rojak in je največ glasov dobil prav iz teh okrajev, ureduje „Slovenca“ in vendar se nismo brali nobene besede o tej zadevi, odkar se nam odklanja železnica. Jeden sam članek o tej zadevi bil bi nam ljubši kakor nepretrgano potezanje za drugo šolo, kakor da je sedanja neverna. Tikom pred smrtjo res nema nikdo poželenja za želodčne potrebe in treba mu je več molitve kakor o spravi, delavni dobi, — tako je videti, kakor bi gospôda tudi nas pripravljala na občno smrt!

Vender upamo, da bodo odločujoči krogi ob času stvar še premislili in da bodo naši poslanci v državnem in deželnem zboru pokazali na občno korist ter prednost naše proge.

Našim občinam pa treba brez odloga skupno potegniti se za železnico ob Gorenji Krki, sestaviti dotične razloge ter razjasnilo poslati jednemu državnih poslancev, ki naj je predloži nemudoma na pravem mestu.

Ž.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 22. marca.

Danes nadaljevala se je generalna debata o vladni predlogi glede Dunajske užitninske davčne meje. Govorniki proti predlogi poudarjali so vsi škodo, ki bi zadela predmestja s tem zakonom. Vergani je trdil, da življenje za srednje sloje zato ne postane nič ceneje, le nekateri posredni trgovci bodo obogateli. Vse te ugovore je minister Dunajevski ali ovrigel ali pa na pravo mero spravil. Njegov govor je bil najbolj znamenit izmed vseh, govor je bil stvaren, pa tudi osoljen z raznimi ostrimi izreki, da mu je zbornica večkrat pritrjevala. Kronawettrove napade zavrnil je on šaljivo in dobro.

Kot prvi govornik proti predlogi nastopil je poslanec Vergani. On ne vidi, da bi bila ta predloga prijazna narodu, ž njo bo dobila državna blagajna dobiček. Ako je rekel finančni minister, da bo imel za jeden milijon manj dohodkov, je to slaba šala in za volilce zelo bridka. Z odstranjenjem linijskih nasipov živež ne bode ceneji, le nekateri posredni trgovci bodo obogateli, a srednji stanovi in obrtniki bodo morali ravno tako drago kupovati, kakor do zdaj. Vrednost realnega posestva v predmestjih se bode vsled te predloge neizogibno znižala in hišni najemni davek se bo po zjedinenji predmestij z Dunajem ravnomerno določil. V tej predlogi se nahaja zopet neko kapitalistično načelo, kakor v vseh naših davčnih zakonih. Potem govornik pretresa davek za vino in meso ter sklepa, da bode davek za vino imel jako škodljive posledice za vinogradnike. Dalje govori o zistemi, po kateri se davek v zakup daje in katera se je narodu zelo pristudila ter prosi vlado, to zistemo odpraviti. Slednjič predlaga resolucijo, po kateri bi se imelo pobiranje užitninskega davka na meso in vino izven zaprtih krajev odpraviti.

Poslanec Wrabetz polemizuje proti prejšnjim govornikom, ki so na predlogi le slabe strani videli. On trdi, da se bo s to predlogo slabo stanje zboljšalo. Obremenjenje ubogega prebivalstva v predmestjih s to predlogo je malo. Vino in meso, katerima davek se poviša, najmanj uživajo ubogi ljudje. Sicer je pa tudi v Dunajskih krogih mnogo revnih ljudi, ki ravno tako nemajo nič, kakor prebivalstvo v predmestjih. Vsi ti ubogi ljudje imajo od predloge to korist, da je najvažnejši živež, kakor moka, krompir, sočivje, maslo in gorivo davka prosto.

Poslanec Kronawetter izjavlja, da kot poslanec Dunajskega mesta ne more glasovati za pred-

logo, ker ni osnovana na pravičnosti. Vsak davek mora biti splošen in enak za vse. Tudi delavec si želi od svojega zaslužka kaj prihraniti in zato se mora pri vsakem zakonu ozirati na kapital delajočo silo, kar pri tej predlogi ni. Zakaj se ima z Dunajskimi predmestji slabeje ravnati, kakor z bogatimi kopelišči, kjer bogati Angličani in Američani svoj denar puščajo in kjer se užitninski davek ne pobira v oni visokosti, kakor v Dunajskih predmestjih? Poslanci se sem pošiljajo, ne da bi zastopali lokalne interese, koristi privilegovanih razredov, ampak koristi vsega prebivalstva. Potem se govornik čudi, zakaj ni finančni minister tudi Klosterneuburg v novi okraj užitninskega davka uvrstil, dočim mora revni Gaudenzdorf ta davek plačevati. Govornik misli, da zato ne, ker tam je velik samostan in prelatura. Delavci to vidijo in računajo, kaj se od njih zahteva, oni vidijo, da za njih ni pravice ni postave. Celo na Ruskem, pravi govornik, ni vratnega (užitninskega) davka, in o Rusiji se pravi, da je na pol azijska.

Potem trdi, da bode ta predloga plačo delavcev v predmestjih povišala in da bo fabrikacija na deželo potisnena.

Zatem se govornik obrača h gališkim poslancem in pravi, ako bi kdo hotel tem gospodom in magnatom tak davek naložiti, ne bi bilo ministerstva, ki bi le 10.000 gld. dobilo. Ogerska država je užitninski davek na pravični podlagi uvela, zakaj se ne bi to i v Cislitvaniji storilo?

Minister Dunajevski polemizuje posebno proti govoru posl. Kronawetterja ter pravi: Besede ubogi ljudje (in mali ljudje) se zdaj častno zlorabijo. (Tako je! na desnici). Kjer ni drugega dokaza, tam mora „ubogi človek“ pomagati, ne glede na to stoji li v logični zvezi s predmetom ali ne. On se obrača do pravičnosti poslanca in ga prosi, da bi vladi s sumničanjem in nedokaznimi obdolženji prizanašal. Da za Dunaj s to predlogo nastopi polahčanje, tega nihče ne taji, le v imenu predmestij se pritožbe prinašajo.

Predgovornik, pravi minister Dunajevski, je navel številke, da bi dokazal, kako so se predmestja pouzdignila, pa ni na to pomislil, da je njih prebivastvo risal, kot najbolj ubogo. Po mnenji govornika se ne dajo predmestja in Dunaj duševno ločiti. Ali vi mislite, da bi se bila predmestja tako pouzdignila, ako ne bi se bil Dunaj tako mogočno razvil?

In baš zato, ker jih Dunajski nasipi umetno ločijo, je pravično, da se nasipi odstranijo. Pod zaščito velikega industrijalnega mesta Dunaja se razširjajo predmestja in potrebujejo mesto ravno tako, kakor Dunaj predmestij. Da so predmestja politično in administrativno samostalna, se ne da tajiti, no ekonomično se ločenje ne da misliti. Kar se tiče premene realitetne vrednosti, tako bo morda nastopila, ali ne hkratu.

Potem govornik polemizuje proti računom glede užitninskega davka, in pravi, da je prepričan, da obremenjenje ne bode tako veliko, kakor se misli, in da bode zjedinenje prestolnice s predmestji za oba dela koristno. Predmestja že zdaj uživajo koristi velikega mesta in ne plačajo zato, pravično je torej, da taka ekonomska celota, kot je Dunaj in predmestja, tudi glede užitninskega davka sestavljajo celoto.

Dalje pravi minister, da on ne taji, da utegnejo s časoma dohodki iz tega davka biti večji in, da morebiti zopet stopi pred zbornico in predlaga, da bi se cenik ponižal. No zdaj še ne more nič obljubiti. Vladi zdel se je zdaj ugoden čas, da se Dunajskemu mestu izpolni dolgo gojena želja. Dalje vlada ni mogla. Vlada je sklenila zdaj iti do jednega milijona zgube, no odbor je to mejo za 250 do 300.000 gld. prekoračil. Ako pojde dobro, pravi govornik, pojdemo dalje. Naposled prosi zbornico, da bi vsprejela to predlogo. (Odobranje).

Poslanec Kübeck se izraža za razdelitev užitninskega davka na vso deželo.

Kot glavni govornik proti predlogi govoril je dr. Exner. On poudarja, da se tudi on mora postaviti na stališče poslanca Kronawetterja, vender samo zanikanje predloge ni na mestu, ker ona podaja mestu Dunajskemu velike koristi. Predmestja ne bi imela nič proti temu, ako bi se jim užitninski davek po malem naložil tako, da bi v prvem desetletju plačala 1 gld., potem 2 gld. itd., dokler bi po pretečenju 5 desetletij to plačala, kar jih zdaj na jedenkrat zadene. Predloga bi morala vsaj odškodnino za predmestja določiti. Zato bode govornik

v specialni debati predlagal, da bi se od časa veljavnosti te postave in dokler se ne napravi pasna železnica predmestjem, dovolila podpora od 300.000 gl.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. marca.

Državni zbor bode imel jutri zadnjo sejo pred Velikonočjo. Po Veliki noči se pa začne budgetna debata. Pride li odpis galiskega zemljiško-odveznega dolga letošnjo pomlad na vrsto, še ni določeno, ker se še ne ve, če bi se dala dobiti večina. Č-hi preté, da bodo glasovali proti dovolitvi dispozičijskega zaklada, ker se je Gauč izjavil, da se ne more ozirati na njihove želje glede šolstva. Najbrž bode pa le pri pretenji ostalo, kajti mi ne verjamemo, da bi Staročehi, ki vsekako hočejo veljati za vladno stranko, se res upali postaviti po robu. Čas bi bil sedaj ugoden, da pokažejo svojo odločnost, dokler češko nemška sprava še ni pod streho. Čehi bi pa morali vladi naravnost povedati, da, če ne izpolni njih želj, tudi v deželni zbor za spravo glasovali ne bodo. Ko bode deželni zbor pritrdil Dunajskim dogovorom, se bode vladi še manj zdelo potrebno ozirati se na češke želje.

Ko se bode zaključil državni zbor, bode se sešli v izredno zasedanje **deželni zbori** češki, dolnjeavstrijski in gališki. Najvažnejša posvetovanja bodo v deželni zboru češkem, kjer se bodo imeli zakoniti Dunajski dogovori. Vseh predlog glede izvršbe Dunajskih dogovorov pa vlada še ne bode mogla predložiti, ker še vse poizvedbe ne bodo končane. Tako najbrž komisija pri nadsodišču še ne bode izdelala načrta za razdelitev okrajev po narodnostih. Dokler pa ta načrt ni gotov, se deželni zbor tudi ne more posvetovati o novejši razdelitvi volilnih okrajev in o uvedbi narodnih kurij. Vsekako se bode pa letos spremenil volilni red za skupino veleposestev, ki se bode razdelila v več volilnih okrajev. Po novem volilnem redu ne bode več mogoče, da bi v veleposestvu bili voljeni samo liberalci ali pa samo konservativci.

Namesnik **tirolski**, baron Widmann, pojde v kratkem v pokoj. Konservativci bodo zadovoljni, da se ga znebe, ker mož je očitno kazal liberalno mišljenje svoje. Njegovega upliva je nekoliko pripisovati, da so zadnje deželnozborske volitve na Tirolskem za liberalce precej ugodno izpale.

Vnanje države.

Poročilih iz Belegrada, **Srbija** ni zahtevala, da se odpokliče **bolgarski** zastopnik Minčević, temveč je le bolgarske vladi izjavila, da mu več ne zaupa, naj potem v Sofiji sami storé, kar se jim zdi umestno, da se nasprotje poravnava. Sicer pa ta izjava ni drugega nego zahteva, da se Minčević odpokliče, samo da se je stavila v malo lepši obliki.

Boulangistični listi objavljajo depešo Boulangerjevo Laisantu, v kateri zahteva general, da ga sedanje ministerstvo **francosko** postavi pred apelno sodišče ali pa pred vojni svet. V tem slučaju se on hoče takoj povrniti v Francijo. Ta izjava ima seveda pred vsem namen, nekoliko osvežiti popularnost Boulangerjevo. General sam ve, da Freycinet ne bode napenjal zaradi njega vseh sil, da se razveljavi izrek državnega sodišča. Tudi bi vlada tega ne dosegla, ko bi tudi hotela, temveč bi le sebe zvrto glasila.

Vodja **nemškega** katoliškega centra se je izjavil proti dopisniku ameriškega lista, da se katoličani v državnem zboru ne bodo za trdno zvezali z nobeno stranko. Draga jim bode pomoč vsake stranke, kadar bode šlo za doseg njih namenov. Pospeševali bodo cesarjevo politiko glede socialne reforme in ohranjenja miru. Vladi ne bodo nikoli naravnost nasprotovali in jej delali težav.

Komisija **konference za varstvo delavcev** se je izjavila, da bi se delo v tovarnah otrokom, ki še neso spolnili 12 let, popolnoma prepovedalo, otroci od 12. do 14. leta bi smeli delati največ 16 ur, in otroci od 14. do 16. leta pa največ 10 ur na dan. Ne smeli bi se pa porabljati za delo ob nedeljah in po noči, ravno tako tudi ne za delo v nevarnih in nezdravih vršbah. Nadejati se je, da bode vse zastopane države uvele zakone, po katerih se bode omejilo delo otrok v zmislu nasvetov konference. Glede Nemčije nima določba o porabi otrok, ki še neso spolnili 14. leta itak nobene važnosti, ker taki otroci se že zaradi šolske dolžnosti ne porabljajo za delo v tovarnah. Drugače je pa seveda v Angliji, kjer občna šolska dolžnost še ni uvedena.

Domače stvari.

— (Občni zbor „Narodne Tiskarne“) bode v nedeljo dne 30. marca ob 10. uri dopoludne in ne ob 11. uri, kakor je bilo prvotno naznanjeno.

— (Trstenjakov večer.) „Pisateljsko podporno društvo“ napravi v zvezi z drugimi narodnimi društvi v soboto zvečer v dvorani čitalniški pokojnemu Davorinu Trstenjaku na čast spo-

minsk večer, pri katerem bo sodeloval pevski zbor čitalnice in h kateremu so povabljeni tudi čitalniški društveniki. Ustrezajoč pozivu „Pisateljskega podpornega društva“, prosi tedaj čitalniške društvenike, da se tega večera prav mnogobrojno udeležé.

Odbor čitalnice.

— (V Konjicah) zbolel je tamošnji rodoljub in zdravnik gosp. dr. Dragotin Prus tako opasno, da so ga že prevideli s svetstvi za umiranje. Upajmo, da vrli mož, ki bi bil za tamošnji okraj neizmerna izguba, kmalu okreva.

— (Dr. Konstantin Jireček,) profesor na češkem vseučilišču v Pragi in slavni literarni historik, baval se bode letos delj časa v Dubrovniku, da preišče vire za zgodovino Dubrovnike književnosti.

— (V Zagrebu) začeli so snovati „Novinarsko družbo“. A iz te moke ne bode kruha, ker so člani uredništva „Obzora“ in „Hrvatske“ iz dotičnega kola že izstopili in se je nadejati, da bode uredništvo „Srbobrana“ isto storilo.

— (Spominsko ploščo) uzidali so dne 17. t. m. v Šibeniku v rojstveno hišo pesnika Nikolaja Tomasea.

— (Na Dunaji) pronašal je v klubu avstrijskih turistov dne 14. t. m. dr. Hoernes o starinskih najdbah v Bosni, katere so se odkrile v poslednji čas in spadajo v kameno in bakreno dobo. Vse te najdbe imajo na sebi pečat vzhodne kulture, a nahajajo se na njih tudi sledovi grškega upliva.

— („Vojna i mir“.) Hrvatski prevod (A. Harambašića) slavnega tega romana bode skoro gotov. Pred par dnevi izšel je 27. zvezek. Celo delo obsežalo bode 30 zvezkov po 25 kr. Vsi dosedanj zvezki se še dobé.

— (Iz Vojnika pri Celji) se nam piše: Jedva je končana pravda proti ženskam morilkam iz Šoštanjkega okraja, že se je pričela nova preiskava zaradi zastrupljenja. V bližnjem Arclinu umrl je nedavno posestnik Korošec in sumi se, da je bil otrovan in da mu je zaudala njegova žena, Neža Korošec, ki je zaradi poskušene zastrupljenja bila že več let zaprta in je še le preteklo jesen iz ječe prišla. Te dni bodo umrlega Korošca izkopali, da preiščejo truplo, je li kaj sledov zastrupljenja.

— (Iz Brežic:) V našem okrajnem glavarstvu je bilo preteklo leto ustreljenih: 85 srn, 1174 zajcev, 74 gozdnih jarebic, 8 fazanov, 308 jarebic, 246 prepelic, 105 sluk (kljunačev), 17 kozic, 1 divja gos, 74 divjih rac. Od škodljivih živalij pa: 11 kun, 8 dihurjev, 111 lisic, 56 podlasic, 8 jazbec, 2 orla, 141 sov, 98 jastrebov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Krakovo 26. marca. Član gospodske zbornice, grof Artur Potocki danes v Krzeszovicah umrl.

Berolin 26. marca. Cesar vsprejel danes ob 11. uri kneza Bismarcka v avdijenci, ki je trajala tri četrt ure. Bismarcku vozečemu se v dvorec in nazaj napravila je nebrojna množica velikanske ovacije. Dame metale so mu cvetlice, ljudstvo pa mu je neprestano z gromnimi klici izrekalo svoje simpatije in hotelo celo konje izpreči, česar pa Bismarck ni dopustil.

Beligrad 26. marca. Skupščini predložil se je zakonski načrt, s katerim se Garinovi parobrodski družbi podeljuje privilegij za petrolejska skladišča v Kladovi in Belegradu na petnajst let. Samo doma prodano petrolje spada pod carino. Prvih deset let sme družba stroje in ladije uvaževati brez carine.

Sofija 26. marca. Panica je obširno vse izpovedal o nameravani zaroti, ki je imela namen spraviti Bolgarijo in Rusijo.

Dunaj 27. marca. Budimpeštanske vesti ob ostavki vojnega ministra in poveljnika Dunajskega voja so neosnovane.

Dunaj 27. marca. „Wiener Zeitung“ objavlja zakon glede državnega gospodarstva v aprilu in maju 1890.

Pariz 27. marca. Klavniški delavci v Lavallette so sklenili, da pojutrnjem prirede demonstracijo in ustavijo delo.

Madrid 27. marca. Zbornica odobrila zakon glede upeljave splošne volilne pravice.

Aix les Bains 27. marca. Kraljica Viktorija semkaj dospela in je bila slovesno vsprejeta.

Kanea 27. marca. Uradno se javlja, da je Porta razveljavila sodbo javnega sodišča in mesto zopora v ječah določila denarne globe.

Razne vesti.

* (Zasledovan kralj.) Goljufan hotelir v Ostende prosil je od Pariške sodnje dovoljenja k sodniškemu zasledovanju njegovega Veličanstva Manija I., kralja Sedangov, da mu povrne 7500 francov, za kar je pustil eksotični kralj skatijo s kraljevim pečatom, v kateri je bil lep dragocen biserni ovratnik, v zastavo. Upnik zahteva polnomočje, da se da odpreti zabojček in prodajati dragocenosti. Kje je sedaj kralj, se ne ve; zadnjič stanoval je z imenom grofa Drey v Parizu na hainotskem boulevardu.

* (Premija za zavarovanje življenja.) Največjo kupčijo sklenila sta nek kupec in generalni konzul g. Theo A. Haymayer, h kateri so pristopili še njega štirje rodbinski člani. Ta premija po desetletnem garantijem načrtu za življensko rento znaša okoli 1.459.800 gold. samo za prvič, seveda da ta ogromna svota še ni zadnja premija.

* (Igralka s tremi možmi.) Po svojem igralniškem imenom Minnie Palmerston poznata igralka stala je nedavno pred zakonskim sodiščem v Londonu. Sodilo se je o tem, kateri treh mož, s katerimi se je poročila, je njen istiniti soprog. L. 1878 poročila se je z inšpektorjem Bardsleyem v Štockportu; tedaj izdala se je za 21letno vdovo Elizo Nichelson. Nedolgo potem se je ločila in vzela 1882 l. doktorja Conzensa. Tedaj bila je po svojem obvestji mladoletna in neomogućena. Njen oče povzdignil se je od najemnika že na lajtenanta. Dolgo ni trajala niena zvestoba in l. 1884 pri predstavah v Boulogne seznanila se je z nekim rentirjem Piersonom, kateri se je l. 1885 v Londonu z njo poročil. V tem zakonskem pismu imenovala se je devica Bing, 21 let stara in njen oče je mej tem časom dobil doktorsko čast — doktor Bing bil je zapisan v listinah. S Piersonom živela je tri leta, zaradi nekega razpora ločila sta se in pozvedovanje Piersonova odkrila so oba prejšnja zakona. Sodnik Futt voščil jej je srečo na tem, da je postala pri vsakem sklepanju zakona mlajša in jo prisodil prvemu možu. Bardsley pa je precej storil potrebne korake k ločenju zakona.

* (Čudna smrt.) Sedemdesetletna vdova hišna posestnica gospa L. v Boulogne na Selskim pogrešala se je že nekaj dnij pri sosedih. Ti obvestili so policijo in ta je otvorila dolgo zaprta vrata. Čudno tožen prizor presenetil je policijo. Na svojej posteli ležala je gospa v svojej mrtvaški obleki. Na mizi gorele sta dve sveči na svečnikih, škropilnik z oljino vejico, križ in molitvena knjiga so bile mej njma. Na peči ležalo je pismo, v katerem je natančno pokojnica izrazila vse svoje želje in svojo oporoko. Smrt sicer stare, vendar pa še trdne ženske se ne more po mnenju nje znancev tolmačiti naravnim potom.

* (Predrznost jastrebova.) V Mütgen-dorfu nedaleč od Wittenberga napal je devetletnega dečka jastreb odzadi in mu zasnil svoje kremplje v suknjo in na klobuk. Deček imel je pri sebi samo lahko palico in s to je jel udrihati po predrzuej roparici. Odpravil jo je za malo časa in letel naravnost k vodi in je še o pravem času dobil debelejšo palico, ko ga je še znova držal jastreb s kremplji. Na njegovo vpitje prileteli so ljudje na pomoč in do dobra pobili drznega tiča.

* (Razstava igrač.) V Petrogradu otvorila se bode prve dni aprila posebna in dostej jedina razstava te vrste. To bode zgodovinska razstava igrač. Tamo pridejo na ogled azijske igrače, katere kažejo izreden ukus in veliko ročnost.

* (Zaradi psa) dogodila se je te dni v Parizu smešna prigodba 25letnega Daniela Bernarda, premijal je njegov pes domov. Iz neke hiše prišle so štiri priletne ženske s psom. Obadva psa jela sta se rovat in Marija Suerion, žena iz one družbe, udarila je z dežnikom Bernardovega psa. Na to zjezil se je ta tako, da je z nožem rnil na desnej strani Marijo Suerion. Ranjenko prenesli so v bolnico. nepremišljenega moža pa v zapor.

Bratje Sokoli!

Jutri zvečer ob 8. uri je skupna vaja za skupine, katere bode društvo predstavljalo pri svečani javni telovadbi v redutni dvorani na veliki ponedeljek, katere se v prav mnogobrojnem številu blagovolite udeležiti. Na zdravje!

Odbor „Sokola“.

Vabilo.

Da ustrežemo prošnji „Pisateljskega društva“, sodelavati pri spominskem večeru, na čast Dav. Trstenjaku prirejenem, usoja še vabiti člane čitalniškega pevskega zbora k skušnji v petek dne 28 t. m. ob 8. uri zvečer

čitalniški pevski odbor.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

Slavno vodstvo „Kmetijske posojilnice na Vrhniki“
 podarilo je zopet letos tukajšnjim revnim učencem in učen-
 kam 35 gld. za nakup učil in šolskih potrebščin. — Za ta
 lepi dar izrazujeta podpisana slav. vodstvu v imenu kraj-
 nega šolskega sveta in v imenu šolske mladine najtoplejšo
 zahvalo ter kličeta blagim dobrotnikom iskrenosrečno: Bog
 plačaj!

Na Vrhniki, dne 24. marca 1890.

R. Kotnik **V. Levstik**
 predsednik kraj. šol. sveta. šolski vodja.

Tuji:

26. marca.

Pri **Stonu**: Henkel, Löw z Dunaja. — Halm iz Bu-
 dimpešte. — Jaubi iz Sturja. — Kressel iz Bregence. —
 Müller iz Monakovega. — Hackl iz Weipera. — Domladis
 iz Ilirske Bistrice. — Holzer iz Beljaka. — Hein iz Šlezije.
 Haberfeld iz Dombora.

Pri **Malič**: Burkhardt, Lahn, Wetzl, Kohn, Perko
 Planer, Kempner z Dunaja. — Jerschman iz Rakeka. —
 Schupfer iz Inomosta.

Pri **južnem kolodvoru**: pl. Kanl iz Vratislave.
 Vesile iz Trsta. — Kuhn iz Brunika.

Umrli so v Ljubljani:

25. marca: Pavla Mašič, strojevodjeva hči, 2 meseca.
 Kolodvorske ulice št. 20, za božjastjo.

26. marca: Mihael Kos, gostac, 73 let, Trnovski pri-
 stan št. 8, za oslabljenjem. — Jožef Berzin, gostilničarjev
 sin, 14 mesecev, na Bregu št. 16, za plućno. — Filip Černe,
 ključarjev sin, 4 leta, Strelške ulice št. 11, za jetiko.

27. marca: Jožef Kutar, mizarjev sin, 2 leti, Strelške
 ulice št. 11, za jetiko.

Tržne cene v Ljubljani

dne 26. marca t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 16	Špeh povenjen, kgr.	— 68
Rež,	5 50	Surovo maslo, „	1 —
Ječmen, „	5 50	Jajce, jedno: „	— 2
Oves, „	4 —	Mleko, liter „	— 9
Ajda, „	5 16	Goveje meso, kgr.	— 60
Proso, „	5 —	Telečje „	— 58
Koruza, „	5 —	Svinjasko „	— 60
Krompir, „	3 35	Kostrunovo „	— 40
Leča, „	10 —	Pišanec „	— 70
Grah, „	10 —	Golob „	— 22
Fižol, „	10 —	Seno, 100 kilo „	2 05
Maslo, kgr.	1 05	Slama, „	2 23
Mast, „	70 —	Drva trda, 4 metr.	6 70
Špeh frišen „	— 54	„ mehka, 4 „	4 20

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
26. marca,	7. zjutraj	731.8 mm.	6.2° C	sl. zah.	obl.	0.0 mm.
	2. popol.	734.0 mm.	16.2° C	sl. szh.	d. jas.	
	9. zvečer	738.1 mm.	10.2° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 10.9°, za 5.5° nad normalom.

Aviso.

Opozarja se na razglas, objavljen v štev. 67. „Slovenskega Na-
 roda“ z dne 22. marca zastran

zagotovljenja zakupne oddaje, oziroma zalaganja drv
 za postajo Celovec s Št. Petrom vred

za čas od 1. dne septembra 1890 do konca avgusta 1891.

Natančnejši pogoji se lahko ogledajo v c. in kr. vojaškem pre-
 skrbovalnem magacinu v Celovci do dne 31. marca t. l. mej 10.
 in 12. uro dopoldne.

(237—1)

Izvrstno dvojno, marcno, kozlovo in bavarsko pivo

v sodčkih po $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$ in $\frac{1}{2}$ hektolitra in v steklenicah
 po $\frac{1}{2}$, $\frac{7}{10}$ in 1 liter

po najkulantnejših cenah priporoča slavnemu občinstvu ter prosi za mnogobrojna
 naročila

SIMON KUKEC

posestnik združenih pivovaren v Žalci in Laškem trgu.

Zaloge piva:

V Ljubljani pri g. J. C. Juvančič-u v Šiški. V Korminu, Gorici in v
 Sagradu pri g. Giuseppe Russiani-ji v Gradiški. V Hrpeljah-Kusina
 pri gospej Samsi v Hrpeljah. V Divači pri g. Andr. Obersnel-u. V
 Trbovljah pri g. Franu Pollak-u. V Brežicah pri g. F. Presker-ji. Na
 Krškem pri g. F. Vanič-u. V Celju pri g. Oto Kuster-ju. V St. Jurju na
 juž. železnici pri g. Rud. Dobovišek-u. V Mozirju pri gospej Rozi Lipold.
 V Mistlju pri g. Jak. Prevalnik-u. V Sevnici pri g. A. Fabiani-ju. V
 Reichenburgu pri g. Gustavu Unschuld-u. (251—1)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Dunajska borza

dné 27. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta gld.	86.90	86.95
Srebrna renta	87.10	87.10
Zlata renta	109.95	109.95
5% marcna renta	102.25	102.25
Akcije narodne banke	934.—	933.—
Kreditne akcije	308.25	308.25
London	119.35	119.40
Srebro	—	—
Napol.	9.45	9.45 1/2
C. kr. cekini	5.63	5.63
Nemške marke	58.60	58.65
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177
Ogerska zlata renta 4%	101	05
Ogerska papirna renta 5%	97	95
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	—
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	153
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—

Izurjeno prodajalko

za mešano trgovino vsprejme takoj

Oto Homan

(254—2)

v Radovljici na Gorenjskem.

Najboljša

Brnska sukna

razpošilja po originalnih to-
 varniških cenah

tovarna finega sukna

SIEGEL-IMHOF

v Brnu.

Za elegantno
 pomladno in poletno
 moško obleko

zadosti je 1 odrezek v dol-
 gosti 3-10 metra, to je 4 Dun.
 vatli. 1 odrezek velja:

gl. 4.80 iz navadne
 gl. 7.75 iz fine
 gl. 10.50 iz jako fine
 gl. 12.40 iz najfinejše

(129) pristne (10)
 ovčje volne.

Nadalje so v največji izberi:
 a svilo pretkana grebenasta
 sukna, blago za ogrtače, loden
 za lovec in turiste, peruvienne
 in tosking za salonske obleke,
 predpisana sukna za gg-
 uradnike, blago iz sukanca
 za moške in dečke, ki se sme
 prati, pristna piqué-gilet-blaga
 itd. itd.

Za dobro blago, natan-
 čno uzorcem odgovarja-
 jočo in točno dopošilja-
 tev se jamči.

Uzorec zastoj i franko.

V grajskeji kleti graščine Brežice (postaja
 Brežice pri Zidanem Mostu železnice Zidani Most-Sisek) prod-
 se po ceni

800 hektolitrov

prirodnega vina

iz let 1879 do 1889 v sodih okolo po 100 veder.

Oskrbništvo graščine Brežice

dne 20. marca 1890.

(245—2)

J. Pserhofer-ja

lekarna na Dunaji,

Singerstrasse št. 15

„zum goldenen Reichsapfel“.

Kri čistilne kroglice, poprej univerzalne kroglice ime-
 novane, zaslužujejo po vsej pravici poslednje ime, ker je v resnici jako mnogo
 boleznij, pri katerih te kroglice izvrstno pomagajo.

Ze mnogo desetletij so te kroglice splošno razširjene, mnogi zdravniki jih
 zapisujejo, in malo je rodbin, v katerih ni male zaloge tega izvrstnega domačega
 zdravila.

Od teh kroglic velja: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zavoj s 6

škatljicami 1 gld. 5 kr., pri nefrankovanej pošiljki po povzetju 1 gld. 10 kr.

Če se naprej pošlje denar, velja s poštne prosto pošiljstvo: 1 zavoj

kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoji 3 gld. 35 kr., 4 zavoji

4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Menj nego jeden

zavoj se ne more odposlati.)

Prosi se, da se zahtevajo izrecno:

„J. Pserhofer-ja kri čistilne kroglice“

in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrovu na navodilu za
 rabo stoječi imenski počrk J. Pserhofer in sicer v rdeči
 barvi.

Balzam za ozebljine J. Pserhofer-ja. 1 lonček 40 kr., s
 frankovano pošiljstvo 65 kr.

Trpotčev sok, 1 steklenica 50 kr.

Ameriška maža za protin, 1 gld. 20 kr.

Prašek proti potenju nog, cena škatljici 50 kr., s fran-
 kovano pošiljstvo 75 kr.

Balzam za gušo, 1 flakon 40 kr., s frankovano pošiljstvo 65 kr.

Zdravilna esenca (Praške kapljice), proti spride-
 nemu želodcu, 1 steklenica 22 kr.

Angleški čudezni balzam, 1 steklenica 50 kr., mala ste-
 klenica 12 kr.

Fijakarski prašek, proti kašlju i. t. d. 1 škatljica 35 kr., s fran-
 kovano pošiljstvo 60 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhofer-ja, najboljšo sredstvo za
 pospeševanje rasti las, 1 škatljica 2 gld.

Univerzalni oblič prof. Steudel-a, domače sredstvo proti ranam,
 oteklinam i. t. d. 1 lonček 50 kr., s frankovano

pošiljstvo 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullrich-a. Izvrstno do-
 mače zdravilo proti vsem posledi-
 cam slabega prebavljenja. 1 paket 1 gld.

Razen takaj omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih nazna-
 njene tu- in inozemske farmacevtske specialitete in se vsi predmeti, ki bi jih ne
 bilo v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni preskrbijo.

Pošiljke po pošti zvrše se najhitreje proti predpošiljki zneska, večje
 pa tudi proti povzetju.

Če se denar naprej pošlje (najbolje po poštnej nakaznici),
 je poština dosti nižja, nego pri pošiljstvih s povzetjem.

Zgoraj imenovane specialitete dobivajo se tudi v Ljubljani pri G. Piccoli-ju.

(107—6)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.